

MOLTVA ZA ZAJEDNIŠTVO

Korizma, 2024.

Bože milosrđa i Oče ljubavi!

Ti nas okupljaš kao svoj svećenički, proročki i kraljevski narod i oblikuješ nas u zajednicu vjere, nade i ljubavi. Ponizno te molimo, učini našu biskupiju istinskom zajednicom zajednicâ.

Pomozi nam da se obratimo od grijeha i povjerujemo Evanđelju, kako bismo mogli biti vjerni učenici Isusa Krista, te iz dana u dan biti sve sličniji Njemu.

Vodi naše svećenike i biskupa svojom mudrošću i ljubavlju.

Nadahni sve nas vjernike da darujemo svoje vrijeme, sposobnosti i ono što posjedujemo za širenje Evanđelja i za rast tvoga Kraljevstva.

Neka nas Duh Sveti prosvijetli i okrijepi da aktivno sudjelujemo u poslanju koje si nam povjerio, kako bismo bili zajednica koja Te štuje, svjedoči, evangelizira i služi.

Neka nas duh suradnje i suodgovornosti dovede potpunijem i plodnijem zajedništvu s Tobom i međusobno.

To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Marijo, Majko Crkve, moli za nas!

Sveti Josipe, moli za nas!

Sveti Mihovile, moli za nas!

Župni list izdaju Župni uredi:

Župa Rođenja Blažene Djevice Marije - Ravno
Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije - Trebinja.

List uređuje don Ivan Bijakšić, župnik.

ŽUPNI LIST

Župa Rođenja BDM Ravno i Župa Uznesenja BDM Trebinja

Godište V, br.12 /2024. godine - "B"

17./03./2024.

MUDROST PŠENIČNOG ZRNA...

Vječita su čovjekova pitanja o smislu patnje o smislu života i smrti. Ako je Bog dobar, zašto dopušta nesreće, zašto dopušta smrt, redovito je pitanje svih sumnjičavaca, ali i bogotražitelja. Ivan u današnjem odlomku donosi kratku Isusovu prisposobu o zrnu pšenice koje biva posijano. Isus ne želi govoriti o umiranju kao nečem konačnom.

Tko to i govori o umiranju? Za Isusa umrijeti zapravo znači zadobiti pravi život, život umnožiti. U tome je smislu odlomak iz današnjeg evanđelja pun paradoksa.

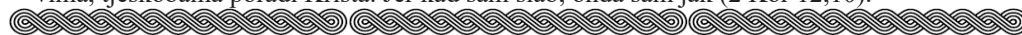
Daje dovoljno mudrosti za cijeli život. Isus u svojoj prisposobi veli: „Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod.“

Za Isusove slušatelje pouka je bila očita. Ako zrno pšenice ostane u suhom, neće donijeti ploda. Štoviše, ostane li više godina suho, nikad neće moći donijeti plod. Naprotiv, ako zrno padne u vlažnu zemlju, ako bude pokopano, štoviše, ako umre, onda donosi život. Doista, kad zrno padne u vlažnu zemlju, naizgled počne trunuti u vlazi i tami zemlje. Međutim, iz tog prividne truleži rađa se život. I to kakav! Iz jednog zrna nastane biljka koja donosi višestruk plod: mnoštvo zrnja u klasu. I sad neka netko kaže da je to zrno umrlo!

U svom obraćanju narodu Isus govori o svojoj „proslavi“, o svojoj smrti i uskrsnuću. Međutim njegove se daljnje riječi odnose i na njega, ali i na njegove slušatelje, štoviše i na sve nas: „Tko ljubi svoj život, izgubit će ga!“ Isuviše dugo su neki „prerevni“ propovjednici govorili o potrebi žrtvovanja, patnje, samozataje, križa; baš kao što su tako rado govorili o Kristovoj spasiteljskoj smrti. A to je samo dio istine! Krist nas je spasio svojom smrću, ali i svojim uskrsnućem. Njegova smrt i dobiva svoj puni smisao tek u njegovu uskrsnuću. Jasno je onda zašto Pavao tako odlučno naučava: „Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima“ (1 Kor 15,17). Uz Kristovo uskrsnuće vezano je, naravno, i naše uskrsnuće, jer smo mi Kristovi. Tako dakle i u našem umiranju već izbija klica života. To je tajna pšeničnog zrna. Za nas, djecu Božju, „smrti zapravo i nema“, rekao bi pjesnik. Poljodjelac koji sije sjeme ne plače za njim, nego se već u sjetvi raduje žetvi. Tako i kršćanin nije užasnut nad nevoljama, patnjama, pa ni nad samom smrću, nego, pristajući uz Krista pobjednika zajedno s Pavlom kliče: „Gdje je smrti žalac tvoj?“

„Tko ljubi život svoj, izgubit će ga.“ Evo gdje mi sebi život zagorčavamo. Spašavamo svoj život, čuvamo svoje zrno pšenice! I što se zbiva? Zrno pšenice tako i tako propada, a život nam izmiče između prstiju. Zato je mudro, uči nas Isus, uložiti svoj život, potrošiti ga, žrtvovati ga, jer to uopće ne znači gubitak. Evo, to je radosna poruka ove korizme. Dajemo, da bismo višestruko primili; ulažemo, da bismo mnogostruko dobili. A onda patnja dobiva bitno drugačije značenje a životno trpljenje svoj pravi smisao.

Ovo evanđelje i ova korizma pozivaju nas da radosno trpimo, da u nadi ulažemo svoj život, da puni pouzdanja umiremo sebi i svijetu. U Kristu sada sve ima smisla: patnja pa i sama smrt. Zato Pavao i može uskliknuti: „Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak (2 Kor 12,10).“

Prvo čitanje: Jr 31,31-34
 Psalam. : Ps 51,3-4.12-15
 Drugo čitanje: Heb 5,7-9
 Evandjelje: Iv 12,20-33

Čitanje knjige proroka Jeremije!

»Evo dolaze dani – govori Gospodin – kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez. Ne savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, savez što ga oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov – govori Gospodin. Nego, ovo je savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana – govori Gospodin: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: 'Spoznajte Gospodina!' jer svi će me poznavati, i malo i veliko – govori Gospodin – jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.«

Riječ Gospodnja

Ps 51,3-4,12-15

Pripjev: Čisto srce stvori mi, Bože!
 Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!

Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojog očisti!

Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!
 Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene!

Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!
 Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati.

>>>>>

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo: Krist je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti: premda je Sin, iz onoga što prepri naviknu slušati i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.

Riječ Gospodnja.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu!

Uono vrijeme: Među onima koji su se došli klanjati na blagdan bijahu i neki Grci. Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: »Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa.« Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. Isus im odgovori:

Došao je čas da se proslavi Sin Čo- >>vječji. Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvati će ga za život vječni. Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac. Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!«

Uto dođe glas s neba: »Proslavio sam i opet ću proslaviti!«

Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: »Zagrmjelo je!« Drugi govorahu: »Anđeo mu je zborio.« Isus na to reče: »Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas. Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.«

To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

Riječ Gospodnja!

Danas; (17./03./2024.) V. KORIZMENA NEDJELJA - Gluha

Svete Mise ove nedjelje biti će:

Trebinja u 10:00 sati (Za ++ Nikolu, Božu, Peru, Ivanu i ost. ++ iz ob. Vuletić)

Ravno u 11:00 sati (Za ++ Ivana, Ljubu i Agatu Žutac)

Hrasno u 17:00 sati (*Pro Populo*)

RASPORED SVETIH MISA KROZ TJEDAN

18. 03. ponedjeljak; VELIKA SV. ISPOVIJED ZA ŽUPU

– Trebinja u 11:00 sati (Za ++ Nikolu Batina i ost. ++ iz ob.)

– Ravno u 11:00 sati (Jedna osoba na nakanu)

19. 03. utorak; Sv. Josip zaručnik BDM

– Velja Međa u 10:00 sati (Za + Mišu /+Pere/ Bendera)

(Za + Tomu i sve ++ iz ob. Curić)

– Ravno u 11:00 sati (Kapela sv. Josipa)

20. 03. srijeda;

– Ravno u 18:00 sati (Za + Antu Oberana)

21. 03. četvrtak

– Trebinja u 17:30 sati EUHARISTIJSKO KLANJANJE

– Trebinja u 18:00 sati (Za + Antu Oberana)

22. 03. petak

– Ravno u 16:30 sati KRIŽNI PUT (OBLAT)

– Ravno u 17:00 sati (Za + Marka Žarka) (OBLAT)

– Trebinja u 18:30 sati KRIŽNI PUT

– Trebinja u 19:00 sati (Za ++ Marka i Janju Marić)

23. 03. subota

– Rupni Do u 17:00 sati (Za ++ Marka i Niku/Đurđu/, te + Ivana Sokola)

Slijedeća nedjelja; (24./03./2024.) NEDJELJA MUKE - CVJETNICA

Svete Mise ove nedjelje biti će:

Orahov Do u 08:00 sati (Za ++ Đuru, Mandu, Mihu, i Anicu Perić)

Trebinja u 10:00 sati (Za ++ Cvijetu, Stoju i sve ++ iz ob. Andrije Zvono)

Ravno u 12:00 sati (*Pro Populo*)

(Za ++ Mariju i Ivu Šimunović)

RASPORED USKRSNE ISPOVIJEDI

USKRSNA SVETA ISPOVIJED ZA STARE I BOLESNE

ŽUPA ROĐENJA BDM – RAVNO

Ponedjeljak, 18. 03. - Kotezi te Prhinje / Do od 08:00 sati

Srijeda, 20. 03. - Orahov Do od 10:30 sati
- Kijev Do / Belenići od 12:00 sati

ŽUPA UZNESENJA BDM – TREBINJA

Petak, 22. 03. - Dužica od 08:00 sati
- Trnčina od 10:30 sati
Ponedjeljak, 25. 03. - Turkovići od 08:00 sati
- Dobri Do od 10:30 sati

POČIVALI U MIRU BOŽJEM!

Mara Dubelj, r. Dubelj;

Rođena; Kijev Do, 17. 07. 1934.
Preminula; Dubrovnik; 10. 03. 2024.
Pokopana na groblju: Boninovo
Dubrovnik; 12. 03. 2024. u 15 sati.

Stana Bjelanović r. Blažević;

Rođena; Ravno; 24. 11. 1933.
Preminula; Dubrovnik; 13. 03. 2024.
Pokopana na groblju: Sv. Josip
Ravno; 15. 03. 2024. u 15 sati.

LITURGIJSKI KALENDAR

NED 17 V. KOR. NED. - GLUHA

PON 18 Ćiril Jeruzalemski; Salvator
UTO 19 JOSIP, zaručnik BDM
SRI 20 Nicet; Klaudija; Vladislav
ČET 21 Serapion; Vesna; Vlasta
PET 22 Lea Rimska; Oktavijan
SUB 23 Turibije; Oton; Rebeka
NED 24 CVJETNICA

MISAO IZ EVANĐELJA DANA

"Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, umre, donosi obilat rod."

SVETI JOSIP, ZARUČNIK BLAŽENE DJEVICE MARIJE!

Za svetoga Josipa ne znamo ni kada je rođen, ni kada je ni kako je umro, a ne znamo ni mnoge druge podatke koje bi ljudska znatiželja rado voljela otkriti o tako jednoj povijesno i nadpovijesno značajnoj osobi, odnosno onomu komu je sam Otac dao toliku milost da mu je povjerio na odgoj vlastitoga Sina. Sama ta činjenica da ga je Bog izabrao iznad svih drugih ljudi za takvu neizmjerljivo važnu ulogu, upućuje na neoboriv zaključak da je, bez obzira što to ne možemo potvrditi objektivnim dokazima, morao biti iznimno svetoga života. Stoga je razumljivo da je štovanje svetoga Josipa u Katoličkoj Crkvi toliko važno i vrijedno da će ono, uz štovanje Blažene Djevice Marije, Majke Kristove i Majke Crkve, biti iznad štovanja bilo kojega drugoga svetca, kako nas to i uči papa Pio IX. u svojoj enciklici Inclytum Patriarcham od 7. srpnja 1871. god.

Na takvu važnost i stupnjevitost uloge svetoga Josipa upućuje i ne tako davno donesen dekret Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata (od 1. svibnja 2013. god.), a prema kojemu se spomen svetoga Josipa uvodi, uz dotadašnju I. euharistijsku molitvu, i u II., III., i IV., i to odmah iza spomena Blažene Djevice Marije.

Nije naodmet spomenuti da je spomen svetoga Josipa uvršten u I. euharistijsku molitvu za vrijeme Drugoga vatikanskoga sabora, a zaslugom biskupa mostarsko-duvanjskoga Petra Čule, točnije odlukom pape Ivana XXIII. koju je donio na temelju biskupova govora o svetom Josipu na Saboru, a uz to je i cijeli Sabor stavio pod nebesku zaštitu svetoga Josipa. Trebalo je čekati oko 50 godina da se spomen svetoga Josipa uvrsti i u ostale euharistijske molitve, ali time je samo javno posvjedočeno ono posebno štovanje koje katolički puk osjeća prema Isusovu počimu i zaručniku Blažene Djevice Marije kroz svu povijest Crkve.

Iako neki apokrifi, a među njima posebno Jakovljevo protoevanđelje 13,1-16,3, donose određene zgode iz tobožnjega života svetoga Josipa, među ostalim i tzv. Josipove prijekore upućene Blaženoj Djevici Mariji nakon što je otkrio da je trudna, stil i sadržaj toga i drugih apokrifa upućuju nas na zaključak da je svakako bolje držati se teksta Svetoga Pisma i sigurnih podataka, nego se nekritički osloniti na apokrifnu pobožnu predaju.

A Sveto nas Pismo poučava da je sveti Josip bio iz loze židovskoga kralja Davida, Betlehemca i najmlađega sina u oca Jišaja, kojega je oko 1000. god. prije Krista prorok Samuel po Božjoj zapovijedi pomazao za kralja, a prorok Izaija navijestio je da će iskljajati mladica iz panja Jišajeva, te time nagovijestio da će budući Mesija biti iz Davidove loze. Ipak, strogo gledano, iako je sveti Josip Davidov potomak, to se u punom smislu ne može reći za Isusa, jer njegovo začće nije bilo podvrgnuto redovitim biološkim okolnostima, nego je bilo od Duha Svetoga, bez fizičkoga udioništva njegova počima. No, s druge strane, valja imati na umu da je i Blažena Djevica Marija, kao Bogonositeljica i Bogoroditeljica, također bila iz loze Davidove. -> -> ->

-> -> -> No, ono što je možda najviše i najljepše rečeno o svetomu Josipu, pronalazimo u riječima Svetoga Pisma, po kojima je on pravedan, do mjere da je u svojoj pravednosti smisljao kako da Blaženu Djevicu Mariju potajice otpusti, a da ju istovremeno ne izvrgne sramoti nakon što je saznao za njezinu trudnoću. U tome se doista vidi njegova neizmjerena mudrost i dobrota, a još više u potpunom prihvaćanju Božje volje nakon što mu je anđeo u snu rekao da ne otpušta svoje žene, jer joj je Čedo u utrobi od Duha Svetoga. Sve što se kasnije u Svetomu Pismu može naći o Blaženoj Djevici Mariji i njezinu zaručniku svetomu Josipu upućuje na posvemašnje podlaganje Božjoj volji, po čemu su nam i pojedinačno i zajednički iznimno nadahnjujući uzor.

Stoviše, poseban su nam uzor u jednostavnosti i nenametljivom životu, u svakodnevnom vršenju redovitih obiteljskih obveza, a kao takvi i poticaj svakoj obitelji da nastoji slijediti takav sklad i jednostavnost kakvu je pokazivala Sveta Obitelj. Stoga je sasvim razumljivo da se tijekom povijesti razvila i zajednička pobožnost i štovanje svetih zaručnika, ali i odvojeno štovanje Blažene Djevice Marije od štovanja svetoga Josipa.

Takvo štovanje svetoga Josipa rašireno je na Zapadu još od sredine 9. stoljeća, a s narednim je stoljećima rasla i svijest o njegovoj posebnoj ulozi u Božjem spasenjskom naumu, pa je razumljivo što se njegov kult vrlo raširio, kao i što su izgrađene mnoge crkve i mnoga svetišta posvećeni upravo njemu. Poseban su obol u širenju štovanja svetoga Josipa dali sveti Bernard iz Clairvaux-a, sveta Terezija Avilska, sveti Franjo Saleški, sveti Ignacije Loyola, kao i mnogi drugi. Još jedan štovatelj svetoga Josipa – papa Siksto IV. – uveo je blagdan svetoga Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije, kao obvezatan za cijelu Crkvu, i to davne 1479. god. Kao kruna takvoga štovanja može se označiti odluka pape Pia IX. prema kojoj je svetoga Josipa 1870. god. proglasio zaštitnikom cijele Crkve. Također, nije naodmet ni spomenuti dva važna dokumenta Učiteljstva, odnosno encikliku pape Lava XIII. *Quamquam pluries* o pobožnosti prema svetom Josipu (od 15. kolovoza 1889. god.), kao i apostolsku pobudnicu pape Ivana Pavla II. o osobi i poslanju svetoga Josipa u životu Krista i Crkve *Redemptoris custos*, koja je objavljena o stotoj obljetnici *Quamquam pluries*. U njima se na poseban način sažimlje uloga i značenje svetoga Josipa u povijesti spasenja, a kao neizmjeran dar za Crkvu i cijelo čovječanstvo. Uz to, dobro je imati na umu da je papa Lav XIII. svoju encikliku izdao kao svojevrsan odgovor na Drugu internacionalu, koja je 1889. god. uvela 1. svibnja kao svjetski praznik rada, dakako nemajući pri tome pred očima nikakvu vrijednost vjere, a papa je svojim pismom poručio koliko je važno da svi radnici i siromasi svijeta sve svoje životne probleme podastiru pred svetoga Josipa, pravednoga tesara.

Stoga je razumljivo i što je kojih 60-tak i nešto više godina poslije, odnosno 1955. god. papa Pio XII. uveo još jedan blagdan svetoga Josipa, posvećen svetom Josipu Radniku, i odredio da se on slavi baš na 1. svibnja. Time se posebno želi naglasiti ne samo vrijednost rada kao takvoga, nego onakva vrijednost rada i cjelokupnoga života kakva proizlazi iz pravednosti i poštivnosti svetoga Josipa, kao uzora svim radnicima u dostojanstvu rada i prihvaćanju Božje volje baš u onim i onakvim okolnostima u kakve nas stavlja Bog, kako bi se po njima približili nasljedovanju svetoga Josipa, a još više i samoga Krista. Manje je poznato da je i cijeli mjesec ožujak posvećen svetomu Josipu, kao i da mu je posvećen dan u tjednu – srijeda. Stuje se posebno kao zaštitnik umirućih, odnosno kao zagovornik za sretnu smrt, a povrh toga i kao zaštitnik radnika, obitelji, očeva, trudnica, putnika, obrtnika itd. S obzirom da je bio najodabraniji ljudski “otac”, razumljivo je zašto se na njegov blagdan 19. ožujka slavi i Dan očeva.

Samozatajnost, radišnost i pravednost svetoga Josipa živi nam je primjer koji smo pozvani nasljedovati, trudeći se u svemu, baš poput njega i Blažene Djevice Marije, otkrivati Božju volju i podlagati se njoj, te time prepoznati i svoju ulogu koju nam je svemogućí Bog dodijelio u ovozemaljskom životu, kako bi sve naše djelovanje bilo Bogu na slavu, a nama i drugim ljudima na korist.

⇒ Na ovu, 5 korizmenu nedjelju je Pokorničko korizmeno hodočašće u Svetište Kraljice Mira u Hrasno, župe: Domanovići, Ravno i Trebinja. Oni koji žele mogu poći osobnim automobilima! Program u Svetištu: u 15:00 sati je pobožnost Križnog puta, u 15:30 sati sv. Ispovijed i Euharistijsko klanjanje, a u 17,00 sati. sv. Misa.

⇒ U ponedjeljak, 18. ožujka 2024., je velika ispovijed za naše župe, pozivam vas da se iskreno, pobožno i potpuno ispovijedimo. Na ulazu u crkvu imati će te letak ispita savijesti pa vam to može pomoći u promišljanju. Također, u velikom tjednu biti ću na raspolaganju u određenim terminima za sv. Ispovijed. Za teške bolesnike u svako doba!

⇒ Također, 18. ožujka 2024. biti će upriličen susret župnih zborova Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije. Svečana sv. Misa je u 18 sati koju predslavi naš biskup Msgr. Petar Palić. I naš župni zbor (Zajedništva), župa Ravnog i Trebinje sudjelovati će u svečanoj sv. Misi kao i na koncertu zborova.

⇒ U utorak, 19. ožujka 2024.: **Sv. Josip, zaručnik BDM:** Proslava zaštitnika Mostarsko-duvanjske biskupije (Euharistijsko slavlje u 18 h u katedrali u Mostaru uz sudjelovanje biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine), svečano Misno slavlje predslavi nadbiskup splitsko-makarski, Msgr. Zdenko Križić.

⇒ Križni put: Križni put je svakoga petka prema napisanom rasporedu. U ovome tjednu imati ćemo križni put te sv. Misu na OBLATU prema rasporedu koji je napisan, ako vrijeme dopusti.

⇒ Pozivam Vas da dolazite i na Euharistijska klanjanja u naše župne crkve, koja su uz sv. Misu, najvrijednija za osobni duhovni rast i prijateljsvo s živim Isusom.

⇒ Proba velikog župnog zbora je u subotu, 23. 03. 2024. u 19 sati u Ravnom.

⇒ Nedjelja Cvjetnice početak je Velikog tjedna.

Bogoslužje ima dva dijela: blagoslov grančica i procesiju s njima te svečani spomen muke i smrti Kristove. Boja liturgijskog ruha je crvena i znak je istodobno Kristove mučeničke ljubavi (usp. Iv 15,13) i vatre Duha od koje je Isus gorio i izgara (Lk 2,14). Po uzoru na Jeruzalem misno slavlje započinje procesijom s maslinovim ili palminim grančicama, a kod nas ponekad i grančicama od nekog drugog svježeg grma, koje su znak naše odanosti Kristu Kralju. Tim činom se ponavlja gesta oduševljenja naroda koji je Isusa dopratio iz Betanije u grad Jeruzalem. Grančicama iz procesije okitit će se križ ili sveta slika u kući i ona će biti znak i podsjećati će nas da ostanemo vjerni Kristu Isusu sve do druge Cvjetnice.

U našim župama biti će svečane procesije s maslinovim/palminim grančicama prema napisanom rasporedu sv. Misa, ukoliko vrijeme dopusti.